

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | כ אייר | פרשת בהר

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ש בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

גלון מס' 227

דבר המערכת (בהמשכים)

במלחמתה של תורה, וכן המנהג עוד בכל ארץ אשכנז ביה"ם, פולין, ורוסי"א לבלתי למנות קצבים כי אם בעלי תורה ויראה, וגם מנקרי אחוריים צריכין שיהיו יודעי ספר בקיאים ומומחים בדיני חלבים בהניקור, עיי"ש.

מדבריו יש ללמוד דבמדינות שמשם נפלטו תושבי ארצה"ב שנתגלגלו לשם מאותן הארצות שהזכיר המחבר דנן לשבח היו מקפידין שיהיו בין הקצבים ובין המנקרים רבנים וחכמים לוחמים מלחמתה של תורה ולמה יגרע מצדיק עינו ולא יזכו כאן במלכות של חסד, אשר אין כסף נחשב למאומה למה שהיו מקפידין בארצות אייראפ"ע שהיו יושבין בלחץ זו הדחק.

ועוד מבואר בדברי המחבר דנן כי לנקור חלק הפנימי החמירו הרבה יותר מניקור חלק אחוריים דלחלק הפנימי הצריכו "רבנים חכמים" ולניקור אחוריים הוצרכו יודעי ספר ובקיאים. הדברים מרפסין איגרא!!!

-1-

הרבנים אין בקיאיני בניקור, המנקרים אין יודעין בין ימינם לשמאלם-גם בחלק הפנימי-והמכשולות עצומים.

בספר בית יצחק (על יו"ד ס"י ס"ד) כ' תוכחות מוסר על הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר מליתן השגחה עליהם וסומכים על המנקרים שלמדו איש מפי איש ולפעמים גם רבו לא שנה וא"כ תלמידו מנין לידע. וגם בחלק הפנימי הכל משמשים בו נשים ועבדים וקטנים - ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועכ"ז לאחר שנתמנו לשו"ב עושים א"ע למנקרים והעולם סומכים עליהן ואין מי שישגיח עליהם, והכל הוא מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאיני בטוב ענין זה ע"כ צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים ואח"כ ישאל להשו"ב ולהורות להם הדרך ילכו בה שלא יכשול ח"ו ולא יצא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, ע"כ (מובא בס' גבעת פנחס על דיני ניקור - בהקדמה).

הנלמד מדבריו: דגם בימיו נתרשלו הרבנים מלידע ה' ניקור וגרם מכשול רב דכל ריק וקל נעשה מנקר ואין מי שיפקח על מעשיו - השוחטים שלמדו רק דיני שחיטה נכנסים למלאכת ניקור בלי ידיעה בין ימין לשמאל ואין מוחה - וגם בחלק הפנימי יש כל הני מכשולות - מנקר שלמד מרבו המנקר אין ראוי שבקי דגם רבו אולי ה' מאותן שנעשו מנקרים מעצמם, ואפילו לא אולי רבו ה"י כן - חובה על הרבנים ללמוד מלאכת הניקור ממי שברור בבירור גמור שידוע ה' ניקור הדק היטב, וינסה המנקר ויפקח עליו בכל עת ובכל שעה.

ועי' לקמן אות ז' ח' דגם במדינות אונגאר"ן שררה עם הארצות גדולה במקצוע הניקור, כמו שהעיד אחד מגדוליהם רב גדול, ומנקר מומחה.

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע, ולהבחל"ח גדולי ישראל שליט"א על כשרות הבשר שאנו אוכלים.

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל ז"ע
ולהבחל"ה גדולי ישראל שליט"א
על כשרות הבשר שאנו אוכלים

במקום שיש רודפים יש מצילים, ויצויין לשבח ולתהילה הגאון רבי שמחה בונם ליברמן, משומרי משמרת הקודש בלונדון, שפתח במערכה ואינו חדל לתבוע מראשי הציבור ומהרבנים לצאת למערכה נגד הסכנה של התערבות השלטונות בענייני דת שלנו. אם ניכנע בשטח זה שהוא חשש של הריסת הכשרות בבית ישראל – הוא מסביר – ימשיכו השלטונות להתערב גם בענייני חינוך הילדים, ולמנוע מאתנו לגדל את בנינו ובנותינו לפי מורשת אבות".

זכורים זכורים לטובה העסקנים בכל מקום ומקום התנדבים לעסקי צבור באמונה, וביחוד השומרים על ענייני הכשרות, אולם רבי שמחה בונם ליברמן אינו מסוג העסקנים גרידא. הרב ליברמן הוא גדול בתורה. עוד לפני כשלושים שנה חיבור ספר נכבד בשם "זרע ברך ה'" על סוגיות הש"ס, וגדולי הדור וביניהם הגאון רבי משה פיינשטיין וכן מרן רבי שלמה זלמן אוירבך, מעידים עליו שהספר מלא וגדוש חריפות ובקיאות וידיו רב לו למשקל ולמטרי בבקיאות גדולה ובסברא ישרה, אולם לנוכח הסכנה התגייס למערכה ואינו חדל ממלחמתו להבטחת הכשרות בבית ישראל.

את הכרוזים והמכתבים שהגיש לגדולי ישראל בענין ההתנגדות ל"שחיטה בעמידה", וכן את תשובותיהם המסכימים לו ומעודדים אותו, אסף בספרו "בשבילי הכשרות" המחולק לששה מדורים – "שבילים" בלשונו: בשבילי השחיטה, דרוש לשחיטה, שחיטה בעמידה, כבוד חכמים, סכין במקדש, בפולמוס השחיטה, ועיקרו נועד לברר דברי ראשונים ואחרונים, להראות חומר ענייני שחיטה.

גדולותו בתורה, משתקפת במדורים השונים, כאשר הוא מביא את דברי ראשונים ואחרונים, תוך גילוי בקיאות עצומה ודן בדבריהם לביורור הלכה ואסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, כמוכח בעניינים הנוגעים לנו, כגון בדברי הרמ"א על ענין קבלה של השוחט. בתוך הדברים הוא מביא את מקורו ומאריך לדון בזה כדי להוכיח את צדקתו, והוא סולל נתיבות חדשות

המשך בעלון הבא

שחיטת ואכילת בשר בהלכתה

(א) ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד למעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' בעליה בשני עולמות. "והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביעירתי הרעה הזה מן העולם" וכן יאבדו כל אויבך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוט"ד ח"א בפתחי שערים שכ' הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו).

(ב) מאכ"א מכניסין טומאה ממש בלבו ובנפשו של אדם... ומאכ"א יתירים בזה על כל האיסורים כיון שהם נכנסים בגופו של אדם ממש ונעשים בשר מבשרו... והנה כל בר ישראל שיש לו מח בקדקדו יחשוב איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי... (לשון מסלת ישרים פ"א).

(ג) מי שאכל מאכל איסור בלא הודע ולשם שמים לעבוד ד' בכח אכילה ההוא וגם עשה כן וקרא והתפלל בכח אכילה ההוא אין החיות שבה עולה ומתלבשת בתיבות התורה והתפלה, ואפי' הוא איסור מדרבנן וכו' עכ"ל התניא בסה"ק ליקוטי אמרים פ"ח, וע"ע בבאמ"ח פ' שמיני, ובצמח דוד שם.

(ד) כל העונשים שאדם עובר בעולם הנשמות הוא בעבור מאכ"א נו"ט, ונבלת הפה (וזה"ק שמיני עה"כ כל עמל האדם, צרור המור פ' שמיני עה"כ זאת החי').

(ה) הכופרים בדחז"ל ש"מ שלא נזהרו ממאכ"א והשכל והדעת נעשה מהדמים של טריפות ואיסורים שנמשך להטומאה כי ממנו נעשה. (תשובת הרמב"ם מובא בצפת פתח פ' יתרו בשם מורו בעש"ט הק' ד"ה ונר' דשמעת, ובדגמ"א פ' עקב בשם בעש"ט הק').

(ו) הקב"ה מתקנא בעריות ומאכ"א יותר מכל העבירות (ר"ח שעה"ק פט"ז, של"ה שער אותיות או' ק').

חבוא

(א) עבודה גדולה עבדתי וכמה יגיעות יגעתי לחפש חפש מחופש למצוא המרגליות הנפזות בספרים וקונטרסין שונים במקצוע השחיטה וכל המסתעף לה. וב"ה זכיתי לסייעתא דשמיא ויגעתי ומצאתי תאמין וב"ה הגיעו לידי חוץ לדרך הטבע פנינים יקרים וחשובים שנאמרו ונשנו ועד מקום שידי ויד שכלי מגעת לא מצאתי עדיין דבריהם הק' מובאים בשום ספר ליקוט בלתי מה שהבאתים פה.

לא יאומן כי יסופר הרבה ממה שנקבצו אצלי במשך הרבה שנים ובהם קונטרסים הרבה שצלמתי מספרים ישנים שמצאתי שאינם נמצאין בשוק הספרים כלל.

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע
שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו
והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכן"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלת. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לעניינינו.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

ראשית מה שנוגע להבעלי בתים לבל יגיע להם נזק במסחרם שעל כן יעלו המחיר לכל ליטרא עם עוד שני פעמים, הצדק אתם שאלו השני פעמים ישלמו בעד עוד שעות עבודה ופועלים יחידים שיצטרכו להם מחמת שהות זמן השחיטה ע"י שחיטה איטית.

אמנם הנוגע לכשרות השחיטה תמהני, האם ישנם רק אלו הדברים שמפרטים, הלא חשש דרסה הגרמה ועיקור ישנם כפשוטם, ומשמעם לא מפני חששות צדדיות כמו הזדקקות העופות וכדומה, כפי ששמעתי כמעט כל השחיטות הם רק ע"י הובאה, (שאין לעשות לכתחילה אפילו בסכין גדול כל צרכו. איני רוצה לירד לעומקה של הלכה ולציין המקורות כי אך למותר היא, כי הלא לשוחטים יודעי הלכות הדברים נאמרים, וזיל קרי בי רב הוא). אמת, חשש אחד אינו שכיח אצלם, והוא חשש שהי' (אם אין שם נוצות) כפי מהירות המלאכה, ואוי ואבוי.

גם שמעתי משו"ב אחד שהערל העובד אצל העופות שמלאכתו היא לחתוך הראש של העופות אחר השחיטה או מריטה, התנצל במסיח לפי תומו שידי כואבות עד למאוד מחתיכת הראשים כל היום מצד כי כמה וכמה פעמים צריך לחתוך ראש שלא נגע בו סכין השחיטה כלל לא, שעבר על השלשלת (ליין בלע"ז) בלי ראות עיני השוחט, ואז חתיכתו כבידה לו יותר [כי יודע שהסימנים רכים ואינם מתוחים ואינם נחתכים בניקל כמו העצם].

ומענין ה"כשר מאכין" אלו אלפי העופות ביום אחד, מזה אינם מדברים אפילו ברמז.

ועל כולם מוכרח אני לומר שאלו אחוזות שובי"ם כותבי הקריאה, לדאבונינו גם עליהם נוכל לומר כיון דדש דש, כי מהיכן בא להם לברר שחמש מאות עופות לשעה היא שחיטה מעולה, ומה יעשה השוחט אם ייעף ויכביד ויכאב ידו פעם בפעם אף בפחות מזה, הלא זה תלוי בהרגשת השוחט כל אחד לעצמו הן בכל גופו הן בידיו וכי אין יום אחד דומה לחבירו וכדומה, והעיקר שהשוחט יהי' בעל הבית על עצמו, ולא המכונה או הבעל בית, ועוד יותר רעה, בעלות הפועל על השוחט, ושכהשוחט מרגיש שצריך לבדוק סכיניו יהי' ביכלתו לעשות, וכן אם מרגיש שאבריו כבדים, או שידי כבדות יוכל להפסיק שחיטתו על זמן מה, בין אם הוא אחר מאה עופות או שלוש מאות כי זה אינו תלוי במספר (מכוון) העופות. וכן כשמרגיש עייפות או חולשה שיוכל לנוח כמה שרוצה, וכן כשיש לו חום וראשו כבד.

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

לדעת את האמת, היה עליך ועל העם כולו לשמוע רזי תורה מהרב ר' חיים והוא רצה לדרוש בשבת בענין תשובה ולהוכיח את העם, אתה עכבת בעדו ומנעת תשובה מישראל. אוי לכם חכמי הדור שאינכם משיבים את העם בתשובה!" סיים הרוח את דבריו בתוכחה.

אחר כך הוסיף ואמר: "גם בחכמי מצרים ראיתי שערוריה כי בהם חכמה כלל ומחריבים את העיר בעיוות הדין, ולא רק שאין בהם חכמה אלא שמלאים הם בעוונות. עבדים ומשרתים יש להם וכשבעליהם יוצאים מהבית חוטאים העבדים בנשותיהם ואף טומנים את התבשיל ביום השבת ועוד חטאים מחטאים שונים עד שכל ההולך למצרים ואפילו רק לצרכי מסחר מחרימים אותו מלמעלה וסופו שיאבד את כל ממנו מפני גודל הרעות והחטאים של היושבים שם.

לא רק על מצרים תבוא הרעה, גם על העיר ונציה תרד חרב שלופה במשך שבעה ימים רצופים ויהרג בה חכמים גדולים, צדיקים שאין כמותם בעיר הזו. כל זאת מפני שחכמי הדור מלא ליבם גאווה ובוז ואינם משגיחים בכבוד הקדוש ברוך הוא להשיב את העם בתשובה, לפיכך, אוי לכם לגדולי הדור שגורמים רעה גדולה בעולם!"

לשמע דברי התוכחה של הרוח נכנע ר' פלוני ודמעות ירדו מעיניו. אמר לו הרוח: "מכיון שנכנעת ונתבזית על ידי כך שהוצאתיך מן החדר, די לך מזה ועתה יש לך רשות להכנס".

משנכנס ר' פלוני המשיך הרוח ואמר: "אתה ויושבי דמשק אין לכם חלק לעולם הבא ח"ו וזאת מפני שאתם מחטיאים את העם בכך שהנכם משביעים אותם לשקר והם מרמים בענין הכסף שברשותם ונשותיהם הולכות בלבוש בלתי צנוע ועונדות תכשיטים מגונים המסך בעלון הבא

"כל אבא צריך לבקש ממנהל התלמוד תורה והמלמד שילמדו עם הילדים כל יום, פתח אליהו או דקה ביום זוהר הקדוש, ואם לא רוצים אל תשלמו להם כסף, כי מקלקלים ומביאים מחלת סרטן לילדים שלכם רח"ל!!! יש תלמוד תורה אחת שיש להם יותר מעשר ילדים, מספיק!!!"

מכתבים למערכת

ברגשי תודה אני מאשר קבלת הספר החשוב והנחוץ "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה"

תזכו להפיץ תורה ודעת ודברי ה' זו הלכה בקרב בית ישראל.

בברכת חג פורים

זאב דוב סלונים

רב מרכז העיר ירושלים השלמה

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים

שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

עשיר: למה?

בית דין: ראשית: כי לרוב האנשים יש רגש מיוחד לעניים, אנשים שבורים, חולים, שפירושן שהנסיון קטן יותר, וכן ישנם הרבה שיתנו להם, אך לענייני היהדות מבינים רק היהודים שיש להם לב יהודי חסו!

שנית: הנשמה של היהודי עומדת מעל לגוף וכל מי שעוזר לנשמה יהודית יש בכך הרבה יותר מאשר הצלת גופות ישראל (גדול המחטא יותר מההורג)!!!

שלישית: בגלל מספר בני עליה, אלו שחמים מאוד לנושא זה לוקחים כולם חלק שכר כנגד כל העולם, כפי שהם"ח כותב אצל מת מצוה, בבחינת זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בנן עדן!!!

עשיר: (הידים שרופות) - אוי וויי!!! אוי וויי!!! למה לא היה לי שכל בחיים להוריק את הקופות מהבנק ולתת אותם לצדקה לנושאי יהדות? מה יש לי מהכסף פרט לעונש בשמים? תראה את הגן עדן היפה, כל מי שהיה לו שכל בחיים לחלק את הכסף, פשוט יש לקנא בו, הם מטיילים בשמים כמו בני בית בכל היכלות הגן עדן ותמיד עולים עוד ועוד, עכשיו ראה מה שקרה איתי, בדיוק המצב הוא ההפוך, זורקים אותי לגהינום העמוק ביותר ואני מואשם שגרמתי להשמדת מליוני נשמות יהודיות מאמריקה.

לא ניתן בשכלו הפשוט של האדם להשיג ולהבין את התענוג הגדול שיהיה לאדם שיוזכה לגן עדן. חז"ל מנסים לתאר לנו זאת בדרך זה: האדם צריך לתאר לעצמו כאילו שהוא מולך על העולם כולו - כל האנשים בעולם כפופים לו, אלפי עבדים ושוטרים עומדים הכן לפקודותיו, מטוסים ואניות ומאות אלפי חיילים עומדים הכן להביא לו את הטוב והיקר שרק קיים בעולם, שלבו רק יכול לחמוד, האוכל והשתיה היקרים ביותר, האבנים היקרות ביותר, כסף וזהב היקר ביותר, פנינים ומרגליות הטובות ביותר שיש בעולם, כל העומדים מולו עומדים באימה ופחד, שכהוא יוצא לבקר במדינה אחרת מלווים אותו אלפי מטוסים וחיילי אויר וקרעק, כשהוא מטייל ברחובות עומדים מליוני בני אדם ברחובות ומצטופפים ומבקשים לראות את המלך שכל העולם כולו רועד מפניו, המלך חי בעושר ותענוג זה 120 שנה, וכל זה לא מגיע עדיין לתענוג המחכה לאדם בנן עדן, שם התענוג גדול פי כמה וכמה

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישרות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולוגים בפתחם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm